

P7_TA(2011)0080

Innoverende financiering op mondiaal en Europees niveau

Resolutie van het Europees Parlement van 8 maart 2011 over innoverende financiering op mondiaal en Europees niveau (2010/2105(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien de conclusies van de Europese Raad van 17 juni 2010 en de conclusies van de Europese Raad van 11 december 2009,
- gezien de notulen van de ECOFIN-bijeenkomst van 19 oktober 2010 en het verslag aan de Europese Raad waarnaar daarin wordt verwezen,
- gezien het programma van het Belgische voorzitterschap, in het bijzonder de voorstellen met betrekking tot innovatieve financiering,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 maart 2010 over belasting op financiële transacties – van theorie naar praktijk¹,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 oktober 2010 over de financiële, economische en sociale crisis²,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 22 september 2010 over Europese toezichthoudende autoriteiten³, en met name zijn resoluties van 22 september 2010 over de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen⁴, van 22 september 2010 over de Europese Bankautoriteit⁵, van 22 september 2010 over de Europese Autoriteit voor effecten en markten⁶, en van 22 september 2010 over macroprudentieel toezicht op het financiële stelsel en de instelling van een Europees Comité voor systeemrisico's⁷,
- gezien het werkdokument van de diensten van de Commissie over innoverende financiering op mondiaal en Europees niveau (SEC(2010)0409) en de mededeling van de Commissie over belasting op de financiële sector (COM(2010)0549), met het begeleidende werkdokument van haar diensten (SEC(2010)1166),
- gezien het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad over otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (COM(2010)0484),
- gezien de mededeling van de Commissie over resolutiefondsen voor banken (COM(2010)0254),

---

¹ PB C 349 E van 22.12.2010, blz. 40.

² Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0376.

³ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0336.

⁴ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0334.

⁵ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0337.

⁶ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0339.

⁷ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0335.

- gezien de verklaring van de G20-top van 15 november 2008 in Washington, de verklaring van de G20-top van 2 april 2009 in Londen en de verklaring van de regeringsleiders tijdens de G20-top van 25 september 2009 in Pittsburgh,
  - gezien het IMF-verslag van 2010 voor de G20 over belastingen in de financiële sector,
  - gezien het document van de Trade Union Advisory Committee van de OESO getiteld "The parameters of a financial transaction tax and the OECD global public good resource gap, 2010-2020" van 15 februari 2010,
  - gezien het OESO-rapport van 2010 getiteld "The elephant in the room: the need to deal with what banks do",
  - gezien de studie van het Oostenrijkse instituut voor economisch onderzoek (WIFO) getiteld "A General Financial Transaction Tax: Motives, Revenues, Feasibility and Effects" van maart 2008,
  - gezien het document van de Foundation for European Progressive Studies getiteld "Financial Transaction Taxes: Necessary, Feasible and Desirable" van maart 2010,
  - gezien de studie van het Centre for Economic Policy Research getiteld "Benefits of a Financial Transactions Tax" van december 2008,
  - gezien het verslag van de Commissie getiteld "Scorebord Staatssteun – Verslag over de recente ontwikkelingen met betrekking tot crisissteun voor de financiële sector" (COM(2010)0255),
  - gezien de studie van Notre Europe getiteld "An ever less carbonated Union? Towards a better European taxation against climate change",
  - gezien het slotdocument van de voltallige vergadering op hoog niveau van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties getiteld "Keeping the promise: united to achieve the Millennium Development Goals" van september 2010,
  - gezien de verklaring die is afgelegd tijdens de zevende voltallige vergadering van de Leading Group on Innovative Financing for Development in januari 2010 in Santiago,
  - gezien het verslag van 2010 van het comité van deskundigen voor de task force International Financial Transactions for Development getiteld "Globalising Solidarity: The Case for Financial Levies",
  - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
  - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken en de adviezen van de Commissie ontwikkelingssamenwerking alsmede van de Commissie industrie, onderzoek en energie (A7-0036/2011),
- A. overwegende dat de ongekende mondiale financiële en economische crisis van 2007 duidelijk heeft gemaakt dat het mondiale financiële systeem op regelgevings- en toezichtsvlak significante tekortkomingen vertoont, die kort samen te vatten zijn als een combinatie van ongereguleerde financiële markten, bovenmatig ingewikkelde producten en niet-transparante jurisdicties; overwegende dat Europa behoefte heeft aan

transparantere en efficiëntere financiële markten,

- B. overwegende dat vrije markten het fundament zijn voor het scheppen van welvaart in de hele wereld en dat de markteconomie en vrije handel welvaart creëren en mensen uit de armoede halen,
- C. overwegende dat de spectaculaire toename van het aantal financiële transacties in de mondiale economie gedurende de afgelopen tien jaar – in 2007 was het volume 73,5 keer groter dan het nominale mondiale bbp, hoofdzakelijk door de explosie op de derivatenmarkt – de steeds groter wordende kloof tussen financiële transacties en de behoeften van de reële economie illustreert,
- D. overwegende dat de financiële sector sterk leunt op handelspatronen, zoals high-frequency trade (HFT), die hoofdzakelijk gericht zijn op kortetermijnwinsten en gekenmerkt worden door een hoge mate van hefboomfinanciering, waarmee gelijk één van de belangrijkste oorzaken van de financiële crisis is genoemd; overwegende dat dit geleid heeft tot bovenmatige prijsvolatiliteit en tot hardnekkige afwijkingen tussen de prijzen van aandelen en goederen aan de ene kant en hun onderliggende waarde aan de andere kant,
- E. overwegende dat de capaciteit van bedrijven, overheden en particulieren om voor elkaar als kredietnemer of –verschaffer op te treden, van cruciaal belang is voor de wereldeconomie; overwegende dat de financiële crisis een aantal minder gunstige aspecten van de internationale kapitaalmarkt aan het licht heeft gebracht; overwegende dat om die reden een evenwicht moet worden gevonden tussen de noodzaak maatregelen te nemen die de financiële stabiliteit helpen behouden en de noodzaak het vermogen van banken om de economie van kredieten te voorzien, in stand te houden,
- F. overwegende dat tijdens de topbijeenkomsten van de G20 in Washington in 2008 en Pittsburgh in 2009 is overeengekomen hervormingen door te voeren om de regelgevingsstelsels voor en het toezicht op de financiële markten te versterken teneinde de financiële instellingen hun deel van de verantwoordelijkheid voor de problemen te laten nemen,
- G. overwegende dat het tot nu toe vooral de belastingbetaler is die voor de kosten is opgedraaid, en dat belastinginkomsten door regeringen in een groot aantal landen zijn gebruikt om particuliere banken en andere financiële instellingen te redden; overwegende dat steeds luider de roep klinkt dat de financiële instellingen en betrokken partijen, die jarenlang enorme winsten hebben behaald op aandelen, jaarlijks excessieve bonussen hebben ontvangen en het grootste deel van de wereldwijde bedrijfswinsten voor hun rekening namen, overeenkomstig hun verantwoordelijkheid in de kosten bijdragen,
- H. overwegende dat met name in de EU de kosten van de steunpakketten de beginnende begrotings- en schuldencrisis hebben verergerd en versneld, hetgeen de nationale begrotingen onverwacht onder druk heeft gezet en het scheppen van nieuwe banen, het overeind houden van sociale voorzieningen en de verwezenlijking van klimaat- en milieudoelstellingen heeft bemoeilijkt,
- I. overwegende dat het kortetermijndenken en speculatie op de Europese staatsobligatiemarkt de staatsschuldcrisis in de eurozone in 2009-2010 verder hebben verergerd en aan het licht hebben gebracht dat er een nauw verband bestaat tussen enerzijds de nadelen van de financiële sector en anderzijds de problemen bij het waarborgen van het duurzame karakter

van de overheidsfinanciën in tijden van buitensporige begrotingstekorten en groeiende staats- en particuliere schulden,

- J. overwegende dat de inefficiëntie van het stabiliteits- en groeipact in zijn huidige vorm en het uiteenlopende concurrentievermogen van de lidstaten de aanzet hebben gegeven tot het huidige debat over Europees economisch bestuur, met als belangrijke component maatregelen gericht op het versterken van het stabiliteits- en groeipact, vooral het preventieve deel daarvan, het onverwijld starten van de hoognodige structurele hervormingen en het coördineren van het belastingbeleid en de bestrijding van belastingontwijking, -fraude en -ontduiking, ten einde fiscale rechtvaardigheid te waarborgen en daarbij de belastingdruk geleidelijk te verplaatsen van arbeid naar kapitaal en activiteiten met veel negatieve externe gevolgen,
- K. overwegende dat de crisis duidelijk heeft gemaakt dat er behoefte bestaat aan nieuwe, billijke en duurzame bronnen van inkomsten op brede grondslag en dat de bestaande wetgeving inzake belastingontduiking moet worden gehandhaafd en doeltreffender moet worden gemaakt, teneinde begrotingsconsolidatie op doeltreffende wijze te kunnen combineren met economisch herstel op de lange termijn en met duurzame overheidsfinanciën, het scheppen van nieuwe werkgelegenheid en sociale insluiting, hetgeen sleutelprioriteiten van de agenda EU-2020 zijn,
- L. overwegende dat de ernstige begrotingsproblemen die het gevolg van de recente crisis zijn, zich voordoen op een moment dat de EU op mondiaal niveau uitermate belangrijke verplichtingen is aangegaan, met name de klimaatdoelstellingen, de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDG's) en op het gebied van ontwikkelingshulp, in het bijzonder om ontwikkelingslanden te helpen bij het opvangen van en zich aanpassen aan de klimaatverandering,
- M. overwegende dat de Europese Raad op 17 juni 2010 heeft verklaard dat de EU het voortouw moet nemen bij het uitwerken van een mondiale benadering van de invoering van systemen van heffingen en belastingen op financiële instellingen, en erop heeft aangedrongen nader onderzoek te verrichten naar en dieper na te denken over de invoering van een mondiale belasting op financiële transacties (FTT = financial transaction tax),
- N. overwegende dat het de Commissie reeds heeft gevraagd een effectbeoordeling uit te voeren en een analyse te presenteren van de voordelen van een FTT; derhalve voornemens deze analyse af te wachten alvorens verdere actie te ondernemen,
  - 1. neemt nota van het werk dat de Commissie tot nu toe heeft verricht naar aanleiding van het verzoek van het Europees Parlement in zijn resolutie van 10 maart 2010 om een haalbaarheidsstudie uit te voeren naar belastingen op financiële transacties op mondiaal en EU-niveau; benadrukt de noodzaak van een omvattende effectbeoordeling, en verzoekt om de resultaten van de effectbeoordeling en eventuele concrete voorstellen uiterlijk in de zomer van 2011 openbaar te maken, zoals aangekondigd in de mededeling van de Commissie over belasting op de financiële sector; onderstreept dat een uitgebalanceerde en grondige haalbaarheidsstudie naar een FTT voor de EU de basis moet vormen voor de procedure voor het invoeren van een dergelijke belasting;
  - 2. benadrukt dat hogere en meer belastingen in combinatie met verdere overheidsbezuinigingen niet zullen volstaan en evenmin een duurzame oplossing bieden voor het aanpakken van de grote uitdagingen die op Europa en de wereld afkomen;

benadrukt dat bij het aanpakken van die uitdagingen en de discussie over nieuwe financieringsstelsels de aandacht vooral gericht moet zijn op het verwerven van de middelen om het Europese concurrentievermogen en de economische groei te versterken;

3. benadrukt dat een behoorlijk functionerende interne markt het meest waardevolle instrument van de EU is in een gemondialiseerde en concurrentiegerichte wereld en de voornaamste aanjager van Europese groei is; benadrukt dat de aandacht gericht moet zijn op het versterken van de interne markt en op het vinden van manieren om nationale en Europese middelen op intelligenter wijze te besteden, door een holistische benadering van begrotingshervorming te hanteren, zowel met betrekking tot de uitgaven- als de ontvangstenkant van de begroting; wiist erop dat uitgaven op resultaatgerichte wijze moeten worden verricht en dat nieuwe financiële instrumenten voor begrotingsuitvoering slim, geïntegreerd en flexibel moeten zijn;
4. benadrukt dat het uit de weg ruimen van de resterende belemmeringen binnen de interne markt de beste manier is om beleid te bevorderen dat gericht is op werkelijke groei en dat resultaat oplevert; wijst op studies waaruit blijkt dat jaarlijks wel 200 tot 300 miljard euro bespaard kan worden indien alle belemmeringen voor de vier vrijheden uit de weg worden geruimd;
5. benadrukt het belang van een herstart van de interne markt en onderstreept dat de EU gemeenschappelijk regels moet opstellen en op doeltreffende wijze ten uitvoer moet leggen, zodat de interne markt een instrument kan zijn om structurele groei te bevorderen; benadrukt dat de inspanningen gericht moeten zijn op de stuwende kracht achter de Europese economie: de 20 miljoen ondernemingen in Europa, in het bijzonder kleine en middelgrote ondernemingen die onder leiding staan van ondernemende en anderszins creatieve geesten;
6. benadrukt dat de omvang van de Europese Unie een van haar grootste troeven is en dat dit voordeel ten volle moet worden benut door gebruik te maken van het potentieel van de interne markt en door middelen van de EU-begroting te gebruiken om een meerwaarde te verlenen aan de inspanningen van de overheidssector om de aanjagers van de groei te stimuleren;
7. benadrukt dat de Commissie een gemeenschappelijk strategisch kader moet vaststellen waarin een omvattende investeringsstrategie wordt omschreven om de streefdoelen en doelstellingen van Europa 2020 om te zetten in investeringsprioriteiten, en waarin wordt bepaald welke investeringen nodig zijn voor de belangrijkste streefdoelen en vlaggeschipprojecten en welke hervormingen moeten plaatsvinden om ervoor te zorgen dat de investeringen in het kader van het cohesiebeleid een zo groot mogelijk effect sorteren;
8. benadrukt dat een van de grootste voordelen van innovatieve financieringsinstrumenten is dat zij een dubbel dividend kunnen opleveren, in de zin dat zij tegelijkertijd aan de verwezenlijking van belangrijke beleidsdoelstellingen, zoals stabiliteit en transparantie van de financiële markten, kunnen bijdragen en een significant inkomstenpotentieel hebben; benadrukt in dit verband dat ook rekening moet worden gehouden met de effecten van deze instrumenten op de negatieve externe factoren veroorzaakt door de financiële sector;

Belastingheffing op de financiële sector

9. herinnert eraan dat de financiële schade die wordt veroorzaakt door belastingontduiking en

-fraude in Europa wordt geschat op 200 tot 250 miljard euro per jaar; is daarom van mening dat een vermindering van de belastingfraude de overheidsschulden kan helpen terugdringen zonder de belastingen te verhogen; wijst er tegen deze achtergrond op dat innovatieve financiering zou moeten leiden tot verhoogde inspanningen van de lidstaten, de EU en op internationaal niveau ter bestrijding van belastingontwijking en -fraude, alsmede van andere vormen van illegale kapitaalvlucht die een aanzienlijk budgettair effect hebben;

10. benadrukt dat de EU in de nasleep van de crisis haar burgers ervan moet overtuigen dat de bereidheid en de instrumenten aanwezig zijn om voort te gaan met een evenwichtige combinatie van een strategie voor begrotingsconsolidatie en een stimuleringsbeleid, teneinde het economisch herstel op lange termijn te waarborgen;
11. is van mening dat recentelijk zowel in regelgevend als in toezichthoudend opzicht grote vooruitgang is geboekt, maar dat het belastingbeleid de ontbrekende schakel is in de EU-benadering van de financiële sector;
12. verwelkomt de erkenning door de Commissie dat de financiële sector te weinig belasting betaalt, in het bijzonder vanwege het ontbreken van btw op de meeste financiële diensten, en roept op tot de invoering van innovatieve financieringsmaatregelen, om deze sector zwaarder te belasten en de belastingdruk voor de werkende bevolking te verlichten;
13. is van oordeel dat de invoering van een FTT een bijdrage zou kunnen leveren aan het aanpakken van de uitermate schadelijke handelspatronen op de financiële markten, zoals bepaalde kortetermijn- en geautomatiseerde HFT-transacties, en aan het terugdringen van speculatie; wijst erop dat een FTT daarmee de mogelijkheid biedt de marktefficiëntie te verbeteren, de transparantie te vergroten, bovenmatige prijsvolatiliteit te reduceren en de financiële sector ertoe aan te zetten langetermijninvesteringen te plegen met toegevoegde waarde voor de reële economie;
14. wijst op de huidige raming van de inkomsten uit een lage FTT, die vanwege zijn brede belastinggrondslag op het niveau van de EU bijna 200 miljard EUR per jaar zou kunnen opleveren en op mondiaal niveau 650 miljard USD; is van oordeel dat dit een substantiële bijdrage van de financiële sector aan de kosten van de crisis en duurzaamheid van de publieke financiën zou kunnen betekenen;
15. wijst op de ontwikkelingen in het debat over de FTT en de uiteenlopende opvattingen over de haalbaarheid, efficiëntie en doeltreffendheid van zo'n belasting, alsmede de opkomende discussie over een belasting op financiële activiteiten (FAT), maar merkt op dat de G20 tot nu toe niet in staat is geweest de aanzet tot betekenisvolle gemeenschappelijke initiatieven op dit gebied te geven; roept de leiders van de G20 op het tempo van de onderhandelingen om te komen tot een akkoord over een minimum aan gemeenschappelijke elementen van een mondiale FTT op te voeren en de lijnen aan te geven van de gewenste toekomstige ontwikkeling met betrekking tot deze verschillende soorten belastingheffing;
16. pleit voor de invoering van een belasting op financiële transacties, die de werking van de markt zou verbeteren door speculatie tegen te gaan en zou bijdragen aan de financiering van mondiale collectieve goederen en het verkleinen van de overheidstekorten; is van mening dat de invoering van een belasting op financiële transacties op een zo breed mogelijke basis dient te geschieden en dat de EU de invoering van een mondiale belasting op financiële transacties (FTT) moet bevorderen; laat deze invoering op zich wachten, dan moet de EU als eerste stap een FTT op Europees niveau invoeren; dringt er bij de Commissie op aan op

korte termijn een haalbaarheidsstudie uit te voeren, rekening houdend met de noodzaak van mondiale gelijke concurrentievoorwaarden, en concrete wetgevingsvoorstellen in te dienen;

17. wijst erop dat bij het bekijken van de opties voor belastingheffing op de financiële sector op mondiaal en EU-niveau rekening moet worden gehouden met de ervaringen die zijn opgedaan met de invoering van sectorale transactiebelastingen in de lidstaten;
18. benadrukt daarnaast dat de verplaatsing van uitsluitend speculatieve transacties naar andere jurisdicties enkele negatieve gevolgen zou hebben, maar ook tot een grotere marktefficiëntie zou kunnen bijdragen; benadrukt tevens dat niet alle activiteiten die worden beschouwd als speculatie veroordeeld moeten worden, omdat het nemen van risico's in bepaalde vormen de stabiliteit van de financiële markten in de EU kan vergroten;
19. benadrukt het feit dat centrale clearing- en afwikkelingsdiensten binnen de gecentraliseerde Europese markt de invoering in de EU van een FTT die administratief betaalbaar en eenvoudig te implementeren is, kunnen vergemakkelijken; herinnert er echter aan dat bij het uitwerken van de technische aspecten van de FTT rekening moet worden gehouden met het wereldomspannende karakter en de verwevenheid van de financiële sector;
20. neemt kennis van de mededeling van de Commissie als eerste stap om greep te krijgen op dit onderwerp; is van mening dat de bewijslast betreffende mogelijke voor- en/of nadelen van invoering van een FTT op EU-niveau bij de Commissie en haar effectbeoordeling ligt;
21. neemt er kennis van dat de Commissie in haar recente mededeling een effectbeoordeling aankondigt van verschillende opties voor het heffen van belasting op de financiële sector, en verzoekt de Commissie in haar haalbaarheidsstudie ook aandacht te besteden aan de geografische asymmetrie van transacties en inkomsten, de mogelijkheid van een trapsgewijs of gedifferentieerd tarief op basis van de activacategorie, de belastingdruk, de aard van de betrokken partij en het kortetermijn- of speculatieve karakter van bepaalde soorten transacties; verzoekt de Commissie alle beschikbare onderzoeksresultaten in haar studie te betrekken;
22. verzoekt de Commissie in haar haalbaarheidsstudie een analyse uit te voeren van de verschillende mogelijke opties voor een EU-FTT, met aandacht voor de gevolgen van elk van die opties, waaronder de voordelen voor de economie en de samenleving van een vermindering van speculatieve financiële transacties, die momenteel ernstige verstoringen van de markt veroorzaken;
23. benadrukt dat een FTT, om op de financiële markten voor gelijke randvoorwaarden te zorgen en een verplaatsing van transacties naar minder transparante instrumenten te voorkomen, een zo breed mogelijke grondslag moet hebben; is derhalve van oordeel dat de Commissie in haar haalbaarheidsstudie alle transacties met financiële activa moet onderzoeken, zoals op de beurs plaatsvindende spottransacties en derivatentransacties "over the counter" (otc); wijst erop dat het differentiëren van een EU-FTT, met uiteenlopende tarieven op de verschillende handelsplatforms, de stabiliteit van de markt verder zou kunnen verbeteren door positieve stimulansen te creëren voor financiële actoren om transacties te verplaatsen van otc-transacties naar meer transparante en goed gereguleerde platforms;
24. is in dit verband verheugd over de recente voorstellen van de Commissie voor otc-derivaten en "short selling", die expliciete vereisten voor een centraal afwikkelings- en handelsregister voor alle transacties in otc-derivaten bevatten, waarmee de invoering van

een EU-FTT op brede grondslag technisch haalbaar wordt;

25. dringt erop aan dat vastgesteld wordt wie uiteindelijk de belasting moet betalen, aangezien belastingen meestal worden doorberekend aan de consument, in dit geval retailbeleggers en individuen; benadrukt het belang van alomvattende regels voor uitzonderingen en drempels, om dit te voorkomen;
26. is verheugd over de recente - door de Commissie gesteunde - voorstellen van het IMF voor een nationale belasting op bankactiva ten belope van 2 tot 4% van het bbp voor het financieren van toekomstige crisismechanismen; is van oordeel dat een bankheffing evenredig moet zijn aan het systeembelang van de betrokken kredietinstelling en aan het risico van een activiteit;
27. stelt vast dat bankheffingen, een FAT en een FTT elk verschillende economische doelen hebben en uiteenlopende hoeveelheden ontvangsten op kunnen leveren; benadrukt dat bankheffingen, omdat ze op balansposities stoelen, niet ingezet kunnen worden om financiële speculatie in te perken en schaduwbankieren sterker aan banden te leggen; benadrukt in dit verband bovendien het belang van mechanismen voor financieel toezicht en transparantie, ten einde de veerkracht en de stabiliteit van het financiële stelsel te vergroten;
28. neemt kennis van het voorstel van het IMF voor een FAT en van de recente toezegging door de Commissie een omvattende effectbeoordeling daarvan uit te zullen voeren; benadrukt dat een FAT voornamelijk een op de financiële sector gericht, inkomstengeoriënteerd belastinginstrument is dat de mogelijkheid biedt belasting te heffen op economische baten en winsten uit buitensporige risico's, en als zodanig een oplossing kan zijn voor de huidige btw-vrijstelling van de financiële sector;
29. realiseert zich dat er voor het beheer van de aanvullende inkomsten die op nationaal en Europees niveau met de belasting op de financiële sector worden gegenereerd, meerdere opties zijn; benadrukt dat er duidelijkheid moet komen over het doel waarvoor de via een FTT vergaarde inkomsten moeten worden gebruikt, en dat, teneinde de belastingbetaler een goed beeld te bieden van de redenen voor een aanvullende belasting op de financiële sector, de beoordeling van de verschillende opties en de prioriteitenstelling daartussen gezien moeten worden als een essentieel element in de brede discussie over innovatieve financiering; benadrukt dat vanwege de wereldwijde aard ervan de ontvangsten die een wereldwijde FTT oplevert, gebruikt moeten worden ter financiering van mondiale beleidsdoelstellingen, zoals ontwikkeling en armoedebestrijding in ontwikkelingslanden en bestrijding van klimaatverandering; neemt nota van de doelstelling van de Commissie om de omvang van de EU-begroting door middel van innovatieve financiële instrumenten te vergroten; is van oordeel dat, teneinde voor een Europese toegevoegde waarde van de hierboven vermelde innovatieve financieringsinstrumenten te zorgen, een deel van die inkomsten gebruikt zou kunnen worden voor het financieren van EU-projecten en -beleid; herinnert eraan dat de Commissie in haar recente mededeling over herziening van de EU-begroting een EU-belasting op de financiële sector als een mogelijke bron van eigen middelen beschouwt; roept op tot een brede discussie tussen de instellingen van de EU, de nationale parlementen, belanghebbenden en vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld in de EU over de keuzemogelijkheden ten aanzien van dat beleid, de op EU- en nationaal niveau toe te wijzen aandelen in de inkomsten en de verschillende manieren waarop dit kan worden verwezenlijkt; merkt op dat ten aanzien van het beheer van het nationaal toegewezen inkomstenaandeel alle mogelijke opties moeten worden bekeken, o.a.

toewijzing van inkomsten met het oog op de consolidering van de overheidsfinanciën;

30. benadrukt dat de mogelijke invoering van deze nieuwe belastinginstrumenten in de financiële sector moet worden geanalyseerd binnen het kader van het bestaande belastingklimaat in die sector, rekening houdend met secundaire effecten en met speciale aandacht voor het bereiken van synergieën tussen oude en nieuwe vormen van belasting;
31. neemt nota van de doelstelling van de Commissie om de omvang van de EU-begroting door middel van innovatieve financiële instrumenten te vergroten, en is zich bewust van de mogelijke voordelen van het stimuleren van financiering van de particuliere sector met overheidsmiddelen; is er zich echter van bewust dat het gebruik van "special purpose vehicles" voor de financiering van projecten kan leiden tot hogere voorwaardelijke verplichtingen; is daarom van mening dat dergelijke maatregelen gepaard dienen te gaan met volledig transparante informatieverstrekking in combinatie met passende investeringsrichtlijnen, risicobeheer, blootstellingsgrenzen, controle- en toezichtprocedures, tot stand te brengen op een democratisch verantwoorde wijze;

Euro-obligaties en Europese projectobligaties

32. stelt vast dat Euro-obligaties steeds meer worden gezien als gemeenschappelijk instrument voor schuldbeheer; neemt kennis van alle recente voorstellen en initiatieven in dit verband; verzoekt de Europese Raad en de Commissie onmiddellijk te reageren op het verzoek van het Parlement in zijn resolutie van 16 december 2010¹ over een permanent crisismechanisme, namelijk dat het nodige politieke signaal wordt afgegeven met het oog op een onderzoek van de Commissie naar een toekomstig stelsel van Euro-obligaties, teneinde vast te stellen onder welke voorwaarden een dergelijk stelsel van voordeel zou zijn voor alle deelnemende lidstaten en voor de eurozone als geheel;
33. steunt het idee van het uitgeven van gemeenschappelijke Europese projectobligaties voor het financieren van Europa's belangrijke behoeften op infrastructuurvlak en structurele projecten in het kader van de agenda EU-2020, de beoogde nieuwe strategieën van de EU, zoals de nieuwe strategie voor de ontwikkeling van energie-infrastructuur, en andere grootschalige projecten; is van mening dat EU-projectobligaties de vereiste investeringen zouden garanderen en voldoende vertrouwen zouden wekken om de voor grote investeringsprojecten benodigde steun aan te trekken, zodat zij een belangrijk instrument zouden worden om met overheidssteun een maximale hefboomwerking te bereiken; herinnert eraan dat, om Europa een duurzame grondslag te bieden, deze projecten ook moeten bijdragen aan de omvorming van onze economieën in milieuvriendelijke richting, om zo de weg vrij te maken voor een koolstofloze economie;
34. benadrukt dat de EU-begroting sterker moet worden gebruikt om investeringen te bevorderen; benadrukt dat de norm voor projecten met commerciële mogelijkheden op lange termijn moet zijn dat EU-middelen worden gebruikt in partnerschap met de particuliere banksector, met name via de Europese Investeringsbank (EIB) en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO);
35. verzoekt de Commissie en de Europese Centrale Bank de gevolgen voor de lidstaten te onderzoeken wat betreft het moreel risico van de financiering van kritieke infrastructuurprojecten via EU-projectobligaties of euro-obligaties, vooral wanneer

---

¹ Aangenomen testen, P7_TA(2010)0491.

dergelijke infrastructuurprojecten transnationaal van aard zijn;

CO₂-belasting

36. benadrukt dat het huidige belastingmodel middels de toepassing van geschikte innovatieve financieringsinstrumenten volledig moet overstappen op het beginsel "de vervuiler betaalt", ten einde de belastingdruk geleidelijk te verschuiven naar activiteiten die het milieu vervuilen, een significante broeikasgasuitstoot veroorzaken of aanzienlijke hoeveelheden hulpbronnen verbruiken;
37. is derhalve voorstander van het versterken van de regeling voor handel in emissierechten (ETS) en van een alomvattende herziening van de richtlijn energiebelastingen, in het kader waarvan CO₂-emissies en energie-inhoud basiscriteria voor het belasten van energieproducten moeten worden;
38. benadrukt dat beide instrumenten een groot dubbel dividend opleveren doordat ze enerzijds sterke stimulansen bieden om op koolstofvrije, duurzame en hernieuwbare energiebronnen over te stappen, en anderzijds een belangrijk potentieel voor het genereren van aanvullende inkomsten bezitten; herinnert er echter aan dat de belangrijkste reden voor de invoering van een CO₂-belasting is om het gedrag en de productiestructuren te veranderen, aangezien de verwachte inkomsten zullen dalen wanneer bij de productie meer gebruik wordt gemaakt van duurzame en hernieuwbare energiebronnen;
39. is van mening dat in het kader van een CO₂-belasting en de herziening van de richtlijn energiebelasting verplichte minimumvereisten voor alle lidstaten moeten worden vastgesteld, waarbij het aan elke lidstaat wordt overgelaten om desgewenst nog verder te gaan;
40. benadrukt dat passende overgangsperiodes moeten worden vastgesteld om te voorkomen dat koolstoflekken ontstaan en er overweldigende lasten terechtkomen op de schouders van consumenten met een laag inkomen; acht het bovendien nuttig om specifieke gerichte maatregelen vast te stellen ten behoeve van huishoudens met een laag inkomen en ter bevordering van investeringen in publieke infrastructuur en in de energie-efficiëntie van huishoudens;
41. is echter van mening dat de ruimte voor een algemene overeenkomst in G20-verband of binnen de WTO volledig moet worden onderzocht voordat een dergelijke belasting wordt geheven op invoer naar de EU, om te voorkomen dat dit instrument voor belastingaanpassing aan de grens leidt tot een tekort aan grondstoffen enerzijds en vergeldingsmaatregelen van derde landen tegen invoer uit de EU anderzijds;
42. vestigt met het oog op de stijgende vraag naar energie in de opkomende landen de aandacht op de dringende noodzaak voor de EU om over te gaan tot adequate investeringen in energievoorziening en energie-efficiëntie die haar infrastructuur op energiegebied zullen versterken en de kwetsbaarheid voor marktschommelingen met mogelijk negatieve gevolgen voor de economie van de EU en de EU 2020-doelstellingen zo veel mogelijk zullen verminderen;
43. verzoekt de lidstaten te overwegen de inkomsten uit de belasting ter bestrijding van de klimaatverandering aan te wenden voor de financiering van O&O en maatregelen om in de EU en de ontwikkelingslanden de koolstofemissies te verminderen, de opwarming van de

aarde tegen te gaan, de energie-efficiëntie te stimuleren, de energiearmoede aan te pakken en de energie-infrastructuur te verbeteren; herinnert er in dit verband aan dat in het kader van de richtlijn inzake de handel in emissierechten ten minste 50% van de opbrengst van de veiling van CO₂-emissierechten in het kader van de EU-regeling voor de handel in emissierechten moet worden bestemd voor maatregelen ter bestrijding van de klimaatverandering, onder meer in de ontwikkelingslanden;

44. merkt op dat roulerende financiële instrumenten voor maatregelen op het gebied van energie-efficiëntie een innoverende manier zijn om klimaatvriendelijke projecten te financieren; is verheugd over het creëren van een speciaal financieel instrument waarmee ook particuliere investeerders (in het kader van de publiek-private partnerschappen (PPP's)) kunnen worden aangetrokken en dat ervoor is bestemd om niet-vastgelegde middelen uit het Europees energieprogramma voor herstel (EEPR) te gebruiken om initiatieven op het gebied van energie-efficiëntie en hernieuwbare energiebronnen te ondersteunen; verzoekt de Commissie de doeltreffendheid van dit instrument zorgvuldig te onderzoeken en het potentieel voor het volgen van een soortelijke aanpak, met inbegrip van initiatieven op het gebied van energie, energie-efficiëntie en grondstoffen, voor onbestede middelen in de EU-begroting in de toekomst te analyseren;
45. wijst op het belang van energie-efficiëntie en dringt er derhalve bij de Commissie en de lidstaten op aan een doeltreffend gebruik van de structuurfondsen te maken om de energie-efficiëntie van gebouwen, met name woningen, te verbeteren; dringt aan op een doeltreffend gebruik van de financiële middelen door de EIB en andere openbare financiële instellingen en op coördinatie tussen EU- en nationale fondsen en andere vormen van steun die als hefboom kunnen fungeren voor investeringen in energie-efficiëntie met het oog op de verwezenlijking van de EU-doelstellingen;
46. herinnert de lidstaten aan de mogelijkheid om een verlaagd btw-tarief toe te passen op diensten met het oog op woningverbetering en meer energie-efficiëntie;
47. is ook van mening dat zuinig gebruik van de hulpbronnen en innovatie op het gebied van groene technologieën van groot belang zijn voor het concurrentievermogen;
48. benadrukt in het kader van de ontwikkeling en uiteindelijke invoering van nieuwe innovatieve vormen van belasting dat er een algemene, grensoverschrijdende en multisectorale beoordeling moet worden uitgevoerd van de verschillende bestaande en geplande soorten financiering, belastingheffing en subsidies voor activiteiten die betrekking hebben op het milieu en het klimaat, een zogeheten "de Larosière-proces voor milieufinanciering", teneinde deze nieuwe instrumenten beter te kunnen toespitsen en mogelijke overlapping van en tegenstrijdigheden tussen beleidsmaatregelen te voorkomen;
49. beseft dat een CO₂-belasting vooral een instrument zou zijn om emissies te verminderen en niet zozeer om ontvangsten op lange termijn te genereren, aangezien deze bron uiteindelijk zal opdrogen als het instrument doeltreffend is;

Financiering voor ontwikkeling

50. dringt bij de lidstaten aan op herbevestiging van hun toezegging om 0,7% van hun bruto nationaal inkomen (bni) te reserveren voor officiële ontwikkelingshulp (ODA); betreurt het feit dat alle lidstaten van de EU dit streefcijfer van 0,7% weliswaar hebben onderschreven, maar dat het in 2008 alleen door Zweden, Luxemburg, Denemarken en Nederland is bereikt

of overschreden;

51. herinnert eraan dat, ondanks de mondiale crisis, de Europese Unie met haar lidstaten de grootste donor van ontwikkelingshulp blijft, verantwoordelijk voor 56% van het wereldwijde totaalbedrag, neerkomend op 49 miljard euro in 2009, hetgeen wordt bevestigd door de gezamenlijke toezeggingen van de regeringen van de EU om in 2010 en 2015 respectievelijk 0,56% en 0,70% van het bni voor ODA te reserveren;
52. benadrukt het cruciale belang van goed financieel beheer bij alle door de EU verstrekte ontwikkelings- en humanitaire hulp, in het bijzonder omdat de Europese instellingen die bij de besluitvorming en tenuitvoerlegging van deze steun betrokken zijn volledige verantwoording verschuldigd zijn aan de Europese burgers en belastingbetalers;
53. benadrukt dat innovatieve financiering voor ontwikkeling een aanvulling kan zijn op de traditionele ontwikkelingssteunmechanismen en er zo toe kan bijdragen dat hun doelstellingen op tijd worden verwezenlijkt; herinnert eraan dat innovatieve financieringsinstrumenten een aanvulling moeten vormen op de VN-doelstelling van 0,7% van het bbp voor ontwikkelingssamenwerking; benadrukt dat bij innovatieve financiering voor ontwikkeling gezorgd moet worden voor een brede waaier aan financieringsmethoden, teneinde het inkomstenpotentieel ten volle te benutten, maar ook dat deze zoveel mogelijk toegesneden moet zijn op de prioriteiten van elk afzonderlijk land, in combinatie met een grote nationale zeggenschap; wijst er tegelijk op dat de ontwikkelingslanden hun eigen inspanningen op belastinggebied moeten opvoeren, vooral wat de belastinginning en de bestrijding van belastingontduiking betreft, die cruciaal zijn voor een gedegen begrotingsbeleid;
54. benadrukt dat voor een doeltreffende en hoogwaarde verlening van ontwikkelingshulp inspanningen verricht moeten worden op het gebied van coördinatie tussen donoren en bestuursregelingen; is van mening dat het aanpakken van het probleem van versnippering van de Europese ontwikkelingshulp, dat leidt tot inefficiëntie met zowel financiële als politieke gevolgen, zou leiden tot een efficiencywinst voor de lidstaten van naar schatting 6 miljard euro per jaar, en bovendien het werk van de regeringen van de partnerstaten zou vergemakkelijken;
55. herinnert eraan dat er 300 miljard USD nodig is voor de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling vóór 2015; betreurt het dat ondanks hun recente verklaring tijdens de VN-topconferentie op hoog niveau over de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling in september 2010, het merendeel van de ontwikkelde landen hun in 2005 gedane belofte om de ontwikkelingshulp te verhogen, nog niet heeft nageleefd, en wijst erop dat een veel meer onderling afgestemde inspanning nodig is; benadrukt dat het onaanvaardbaar is dat innoverende financieringsmechanismen kunnen worden gezien als een aanmoediging voor bepaalde landen om afstand te doen van officiële ontwikkelingshulp; benadrukt dat officiële ontwikkelingshulp en innoverende financieringsmechanismen moeten worden beschouwd als noodzakelijke en elkaar aanvullende instrumenten in de strijd tegen armoede;
56. benadrukt dat openbaar toezicht en transparantie essentiële voorwaarden vormen voor de invoering van innoverende financieringstelsels, rekening houdend met de lessen die zijn geleerd uit de recente financiële en voedselcrisis;
57. benadrukt dat het dringend noodzakelijk is dat de EU de coördinatie van maatregelen voor

welvaartschepping op lokale markten verbetert, en dat innoverende financiering voor ontwikkeling niet alleen moet worden bevorderd door belastingverhogingen, maar dat eveneens andere mogelijkheden moeten worden onderzocht, zoals het vermeederen van het binnenlandse inkomsten, hetgeen het beste kan worden bereikt door de erkenning en bescherming van eigendomsrechten, het in kaart brengen van het land en het verbeteren van het ondernemings- en investeringsklimaat in de ontwikkelingslanden;

58. herinnert eraan dat ernstige pandemische ziekten - aids, tuberculose en malaria - die heersen in ontwikkelingslanden, en in het bijzonder in Afrika ten zuiden van de Sahara, een grote hindernis voor de verwezenlijking van de MDG's vormen; herinnert er in dit verband aan dat een solidariteitsheffing op vliegtickets een belangrijk financieel instrument vormt in de strijd tegen volksgezondheidsproblemen dat verder moet worden ontwikkeld; verzoekt de Commissie in het bijzonder om financieringsmechanismen ter bestrijding van volksgezondheidsproblemen verder te onderzoeken en de toegang tot geneesmiddelen in arme landen te verbeteren;
59. wijst erop dat de klimaatverandering met name de ontwikkelingslanden zal treffen en is van mening dat de financieringsmaatregelen om de effecten van de klimaatverandering en de energiearmoede te beperken, zullen bijdragen tot de verwezenlijking van de MDG's;
60. is verheugd over het feit dat in de op 22 september 2010 aangenomen slotverklaring van de VN-top over de MDG's, voor het eerst in het bijzonder wordt verwezen naar de rol van innoverende financiering bij de verwezenlijking van de MDG's;
61. benadrukt het succes van de tot nu toe ingevoerde innoverende financieringsmechanismen, in het bijzonder de internationale faciliteit voor de aankoop van geneesmiddelen UNITAID, de internationale financieringsfaciliteit voor immunisering (IFFIm) en de toekomstige aankoopgarantie (AMC) voor de entstof tegen pneumococcus, waarmee tot nu toe meer dan twee miljard dollar bijeen is gebracht; merkt op dat andere innoverende financieringsmechanismen eveneens doeltreffend zijn gebleken, zoals de debt-for-nature en debt-for-health swaps (ruil van schulden tegen natuurbehouds- of gezondheidsmaatregelen) en de heffingen op scheepsbrandstoffen;
62. herinnert aan de krachtige steun die een aantal Europese staatshoofden en regeringsleiders tijdens de VN-top over de MDG's in september 2010 heeft uitgesproken voor de invoering van een belasting op financiële transacties, en verwacht krachtige daden van hen in het kader van deze verbintenis;
63. verzoekt de lidstaten die dit nog niet hebben gedaan zich aan te sluiten bij de in 2006 opgerichte stuurgroep innovatieve financieringsmechanismen en deel te nemen aan alle bestaande mechanismen, waaronder de solidariteitsheffing op vliegtickets;
64. dringt er bij de Commissie op aan de invoering van innoverende financieringsmechanismen voor ontwikkeling op EU-niveau voor te stellen;
65. verzoekt de EU-instellingen en de regeringen om zorgvuldig de haalbaarheid te bestuderen van een wereldwijde loterij, zoals voorgesteld door het Wereldvoedselprogramma, met het oog op de financiering van acties in de strijd tegen honger, naar het voorbeeld van het Voedselproject;
66. is van mening dat de armoede niet kan worden uitgebannen door middel van officiële

ontwikkelingshulp als de G20, de EU en financiële instellingen niet vastberaden de strijd aangaan tegen corruptie op overheidsniveau in ontvangende landen; benadrukt dan ook de noodzaak om de EU-ondersteuning ter versterking van belastingautoriteiten, gerechtelijke instanties en anti-corruptie-instellingen in ontwikkelingslanden te verbeteren; verzoekt de lidstaten met klem de strijd aan te gaan tegen omkoperij door binnen hun rechtsgebied gevestigde ondernemingen die in ontwikkelingslanden actief zijn;

67. herinnert eraan dat volgens schattingen jaarlijks 800 miljard EUR, d.w.z. het tienvoudige van de officiële ontwikkelingshulp, als gevolg van illegale praktijken, zoals onwettige kapitaalstromen en belastingontduiking, voor ontwikkelingslanden verloren gaat, en dat het voorkomen en verminderen hiervan bepalend kan zijn voor de verwezenlijking van de MDG's; verzoekt de EU en haar lidstaten met klem de strijd tegen belastingparadijzen, corruptie en schadelijke belastingstructuren in alle internationale fora bovenaan de agenda te plaatsen, om ontwikkelingslanden in staat te stellen hun binnenlandse inkomsten te verhogen;
  68. herinnert eraan dat de landen van de G20 een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben om de gevolgen van de crisis op te vangen in de ontwikkelingslanden, die zwaar zijn getroffen door de neveneffecten van de crisis;
  69. dringt erop aan dat om de officiële ontwikkelingshulp transparanter te maken, het afleggen van verantwoording door betrokkenen wordt bevorderd door een verbetering van nationale controlemechanismen en van parlementair toezicht op de hulpverstrekking; verzoekt de EU en de G20 de bestrijding van belastingparadijzen en het belastinggeheim op hun agenda te houden en de verslaglegging per land te bevorderen;
  70. verzoekt de Raad en de Commissie de invoering van innoverende financieringsinstrumenten voor ontwikkeling te bevorderen en hiernaar toe te werken, zoals een internationale belasting op financiële transacties, heffingen in de vervoerssector, de bestrijding van onwettige kapitaalstromen en de vermindering van overmakingskosten;
  71. merkt op dat de economische en financiële crisis vele ontwikkelingslanden in een nieuwe schulden crisis zal storten en verzoekt de Commissie en de lidstaten hun inspanningen ter verlichting van de schuldenlast van ontwikkelingslanden te hernieuwen;
  72. brengt in herinnering dat ontwikkelingslanden de minste middelen hebben in de strijd tegen klimaatverandering en in het algemeen een grote kans lopen de meeste gevolgen te ondervinden van dit fenomeen; dringt erop aan dat de EU haar financiële toezegging gedaan in het akkoord van Kopenhagen en in het kader van het Wereldwijd bondgenootschap tegen klimaatverandering, inlost; verzoekt de EU met klem een sleutelrol te vervullen in gezamenlijke initiatieven van de industrielanden om een grotere en meer specifieke bijdrage te leveren aan de ontwikkeling in de derde wereld, waarvoor zij een historische verantwoordelijkheid dragen;
-
- ◦
73. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Bijzondere Commissie beleidsuitdagingen en begrotingsmiddelen voor een duurzame Europese Unie na 2013, de Commissie, de Europese Raad, de EIB, de ECB, het IMF en de Paritaire Parlementaire

Vergadering ACS-EU.